
Zer da Kontseilua?

*

A S K O R E N A R T E A N

*

Historia

Zuetako batzuek ezagutzen duzue, barru-barrutik ezagutu ere, azken hilabete luze hauetan gutariko askoren indar gehienak bildu dituen proiektua. Indarrak eta ilusioak jarrita ditugu Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseiluak etorkizunean egingo duen lanean.

Jadanik lau urte iragan dira lehen aldiz orain Kontseilua denaren inguruan hizketan hasi ginela. Egunkaria Sortzen taldearen bilera batean hasi zen prozesua, 1995. urtean. Jakina den bezala, euskal kulturaren inguruko pertsonak elkartzen ditu *Egunkaria*-ren organo honek eta hantxe agertu zen askori buruan zebilkigun ezinegon hori. Salbuespenak salbuespen, euskalgintza kohesionatu gabeko multzo bezala ikusten zen orduan. Etorkizunari begirako norabideez hizketan hasita, kezka handiak agertzen ziren. Zein da euskararen eta euskalgintzaren jardun estrategikoa? Erantzuna ez zen erraza eta gaur egun ere, ez da batere samurra bi hitzetan erantzutea. Horretarako, hain zuzen ere, eratu ziren ondoren Kontseiluaren sortze prozesua bideratu zuten urratsak. Miramar Jauregira bi aldiz deitu ziren euskal kulturako eta euskalgintzako pertsonak, gogoeta honen harira lan egitera. AEK, IKA, UEU, UEMA, EKB, EHE, *Euskaldunon Egunkaria*, Elkarlanean-Zabaltzen, Bertsozale Elkartea, EIZIE, Herri Irratia, UZEI, El-

huyar, Jakin, Hik Hasi, Euskara Elkarteak eta abar bildu ziren bilera hauetan. Horien artean baziren unibertitate, irakaskuntza eta herri elkarteetako kideak ere, nahiz eta baikoitzak maila pertsonalean esku hartu zuen bilera hartan. Hasieran taldetxo bat zena gerora hazi eta hiru lan-taldetan banatu zen: Gogoeta Taldea, Gizarte Eragineko Taldea eta Plangintza Orokorreko Taldea, hain zuzen ere. Zenbait hila-betez lan egin ondoren hiru txosten prestatu zituzten, ondoren euskalgintzako talde eta pertsonen artean banatu, ekarpenez hornitu eta 1997ko martxoan egindako Jardunaldietan aurkeztu eta eztabaidatu zirenak. Txosten horietan hiru ideia nagusi aurkeztu ziren:

- Euskararen inguruan diskurtso edo mezu berri baten beharra (Euskararen mundua unibertso bat da, ez kategoriatik; Hizkuntz Komunitatea; Garapen eutsigarria...).
- Euskalgintzako taldeen artean kohesioa landu beharra.
- Euskararen normalizazioari begira gizartean lan egin beharra (Plangintza).

Laurehun bat pertsonak esku hartu zuen Jardunaldi haien ondorioetako bat euskalgintzako talde guztiak bilduko zituen erakunde bat antolatzearen premia ikustea izan zen. Ekimen sozialerako euskalgintzako taldeei dei zabala egin eta «Euskararen Unibertsoa» eratzen zutenek ondoren Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua izango zena antolatzeari ekin zioten.

Beharrezkoak ziren urratsak egin eta 1997ko abenduaren 6an Durangoko Museo Historikoan sortu zen Kontseilua.

Definizioa eta helburuak

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua euskalgintzaren muina da neurri handian, bertara elkartu baitira euskarak garapen osoa izatea helburu duten euskararen gizarte erakundeak. Euskararen normalizazioak behar-beharrezko dituen aniztasuna eta batasuna dira Kontseilua-
ren indarrak. Jatorri, iritzi eta lan eremu desberdinetako

erakundeek islatzen dute euskalgintzaren eta Kontseiluaren pluraltasuna; halaber, batera aritzeko urrats historikoa egin dute elkartzean, euskal gizarte plural eta osoari ekarpen garrantzitsuak egiteko.

Kontseiluaren jarduera bi helburu nagusiren baitan definitu da: euskararen normalizazioa, garapen osoa erdietsi begirakoak, plan estrategikoaren gauzapenak bideratzea, eta euskalgintzaren indarrak trinkotzea jomuga dutenak.

Azken 20 urteotan euskarak aurrerapauso garrantzitsuak eman ditu: gero eta euskaldunagoa da euskal gizartea eta gero eta gehiago dira euskararen aldeko apustua egiten duten herritarrak. Dena den, horrek ez du euskararen iraupena bermatzen eta Kontseiluak oraindik urruti ikusten du etorkizunari baikortasun handiagoz heldu ahal izateko behar den normalizazioa.

Egia da badirela beste hizkuntza batzuk gure herrialdean, eta sarritan erabiltzen dugu horietakoren bat. Hori zilegi ikusten du Kontseiluak, gizarte berean hizkuntza bat baino gehiago izatea, inondik ere, aberasgarria delako. Baina horretarako ezinbestekoa da beharrezko baldintzak izatea, eta zehatzago esateko, joko arau berdinak izatea guztientzat. Hori gertatzen ez denean, hizkuntzetako batek, kulturetako batek egoera ez normaldua deitzen dena jasaten du; horietako bat abantailarekin aritzen da.

Beraz, gure kulturak eskaintzen dituen ahaltasun neurrigabeen baitan geure buruak garatzeko mugatuta gaude. Ez lurralde osoan, ez bizi garen guneguztietan, euskaldunok ezin dugu gaur-gaurkoz nahi bezala geure burua adierazi. Euskara ofizialkidea da, gaztelaniarekin batera, EAEn; Nafarroan, euskalduntzat hartzen den gunean bakarrik jotzen da erabat ofizialtzat bere erabilpena eta Iparraldean euskararen komunitateak ez du oraindik euskarri ofizial txikienik ere.

Hezkuntza, lan mundua, komunikabideak, administrazioa... esparru horietan guztietan ere joko arau desberdinak ditugu. Egia da hezkuntza mailan egindako ahalegi-nei esker herri honetako gazteak gero eta euskaldunagoak direla baina berriz ere banaketa administratiboak oharra-

razten digu errealitatea oso desberdina dela gure herrialdearen atal bakoitzean.

Lan munduko errealitatea bereziki konplikatua da euren lanpostuan ere euskaraz garatu nahi duten langileentzat. Euskal Herrian ehunka, milaka enpresa daude eta horietako banaka batzuek baino ez ekin diote euren eguneroko lanean euskara sartzeari.

Administrazioan ere aurrerapauso handiak egin ditugu azken urteotan, baina prozesu horren erritmoa oraindik oso geldoa da epe laburrera edo ertainera joko arauak eta erabilpen aukera erabat bermaturik egongo direla esateko.

Euskarazko komunikabideen egoera ere arduratzekoa da; gainerako hizkuntzetan argitaratutakoen pare lortu duen merkatu kuota ez da nahikoa. Etorkizuna, gainera, goibel samar ageri da garapen teknologikoaren erronkei aurre egiteko behar adina baliabide ez duten medioentzat, eta, gaur-gaurkoz, euskarak dituen medioak ahulena dira bitarteko ekonomikoei dagokienez.

Azken batean, egoera honi aurre egiteko jaio zen Kontseilua, euskarak garapen osoa izan dezan lortzeko. Ondorioz, bere eginkizun nagusia euskararen normalizazioa areagotzea da. Horregatik, barne eta kanpo indarrak euskararen aldeko prozesu zabalean inplikarazi nahian ari da lanean; hain zuzen, Euskal Herriko gizarte eragile guztien artean banatu nahi du euskara normalizatzearen protagonismoa. Horrenbestez, lankidetzaren dinamika berria sustatzen ari da Kontseilua, gizarte eragile nagusiak euskararen normalizazioaren alde bultzatuz. Elkarlanaren lehen harria Kontseiluaren eratze prozesuan bertan ikus daiteke.

Lehen pausoa 1998ko abenduaren 23an Iruñean sinatu zen Bai Euskarari akordioa izan zen. Bertan, normalizazioan aurrera egiteko borondatea eta konpromisoa azaldu zuten sinatzaileek. Hauek bultzaturik Euskararen Plan Estrategikoa abian jarri du jadanik Kontseiluak. Euskararen egoera sektorez sektore eta lurraldez lurralde aztertuko du planak, ondoren neurri normalizatzaileak proposatu eta eragile sozialekin batera erabakitzeko.

Lehen sinaketa horren bitartez, euskararen garapenerako dinamika zabala abiarazi zuen Kontseiluak eta, azal-

dutako konpromisoari jarraiki, gizarteko eragile guztiei zabaldu zaie bidea. Elkarlan bide honi esker gizarteak adostu eta bere egingo duen Plan Estrategikoa burutzeko urratsak ematen ari da Kontseilua. Izan ere, dinamizatzailerak akordioaren sinatzaileak izango diren arren, planaren prestakuntzaren eta aplikazioaren subjektuak eragile sozial guztiak izango dira. Prozesu honen arrakasta gizartearen protagonismoan datza: normalizazioari zuzendutako neurriak ezarriko dituzten eragileei planaren atonketan eta ondorengo urratsetan aktiboki esku hartzeko aukera emango baitzaie hasieratik beretik. Horrelako dinamikak sustatzen dituzten instituzioekin ere lankidetzan dinamika bera sustatzen ari da Kontseilua. Eusko Jaurlaritzaren Euskara Biziberritzeko Plan Nagusia, Nafarroako Gobernuak euskara sustatzeko egitasmoak zein Iparraldean onarpen zabala bildu duen Antolakuntza Eskemaren hizkuntz atala bideratzeko ahaleginak egingo ditu Kontseiluak, helburua indarrak bilduz euskararen garapenean aurrerapauso kuantitiboak egitea delako.

Baina, esan bezala, Kontseiluak beste eginkizun nagusi bat du: berau osatzen duten gizarte erakundeen arteko harremanak sendotu eta estutu. Izan ere, euskalgintzaren osagai garrantzitsua da Kontseilua eta, ondorioz, indarrak artikulatzea eta euskararen gizarte mugimendua kohesionatzea dira bere lehentasunak. Azken finean, Kontseiluak bere baitako batasunetik zabaldu ahal izango dio euskal gizarteari normalizaziorako beharrezkoa den elkarlan dinamika, zeren euskalgintzako erakundeen arteko harremanak indartzea ezinbestekoa baita berreskuratze eta hedatze planak sustatzeko.

Bazkideak eta egitura

Guztira 57 elkarte dira Kontseiluko kideak, horietako zenbait talde askoren bilgune direnak. Kontseiluko kide izateko prozesua irekia da; euskararen garapen osoaren alde diharduen edozein elkarte autonomok har dezake parte bilgune honetan, Batzar Nagusiaren urteroko bileran

eskabidea aztertu eta ontzat eman ondoren. Bazkideak une honetan 57 badira ere, horietako lau erakunde so egileak dira: Euskal Kultur Erakundea, Euskaltzaindia, Eusko Ikaskuntza eta UEMA. Erakunde hauek instituzio publikoak direnez, ez dute erabaki ahalmenik eta ondorioz ez dute botorik ematen. Era honetan, Kontseiluaren independentzia bermatu nahi da. Kontseiluko kideek, neurri handian, euskararen gizarte mugimendua ere osatzen dute. Osaera, eragimen eta antolaketa pluralekoak dira; kultur elkarte izaera dute gehienek, baina badira federazioak, fundazioak, elkarte profesionalak, kooperatibak edota enpresak ere.

Anitz sektoretan dihardute elkarteok: irakaskuntzan, komunikazioan, lan munduan, ikus-entzunezko zerbitzuetan, aisialdian, eta abar. 5.000 langile inguru dituzte guztira eta 100.000 bazkide baino gehiago ordezkutzen dituzte. Bistakoa da erakundeon indar soziala, ehunka mila herritarrekiko eragin zuzena baitute elkarteok. Bestalde, sektore ekonomiko garrantzitsua ere bada euskararen gizarte mugimendu hau, urtero-urtero 50.000 milioi pezetako fakturazioa eragiten baitu.

Barne egiturari dagokionez, Kontseiluaren aginte organo goren batzar Nagusia da, urtean behin elkartu eta jarduera lerroak finkatzen dituena. Kontseiluko kide bakoitzari dagokion boto kopurua ponderazio sistemaz ezarria da; lurraldetasuna, langile kopurua eta eragimena kontuan hartuz finkatzen da ordezkapen maila. Kontseiluaren Zuzendaritzak ordezkutzen du Batzar Nagusia eguneroko zeregin eta beharretarako. Hamaika erakundek osatzen dute Zuzendaritza, Kontseiluaren talde handiek beraien arteko bost kide hautatzen dituzte eta txikiak sei. Urtero berritzen da Zuzendaritzaren herena, talde guztien parte hartzea segurtatuz honela.

Idazkaritza Nagusia Xabier Mendiguren Bereziartuk zuzentzen duen lan taldea da, kudeatzaileak, plangintzaburuak, komunikazioburuak eta idazkariak osatua. Kontseiluaren egoitza Andoainen dago, etorkizun hurbilean Euskal Kulturaren Parkea izango denaren eraikin nagusian, Martin Ugalde Kultur Parkean.

Kontseiluko bazkideak

ABEGI KULTUR ELKARTEA

Donostialdeko lau euskaltegiren elkarte

AEK

Alfabetatze Euskalduntze Koordinakundea

ANTZERKI TALDE AMATEURREN ELKARTEA

Antzerki talde ez profesionalen elkarte

ARABAKO EUSKALTZALEON ELKARGUNEA

Arabako euskararen inguruko 14 elkarte biltzen dituen koordinakundea

ARGIA

Euskarazko informazio orokorreko astekaria

ARRANO BELTZA EUSKAL TOKIA

Euskararen inguruko topagunea Donostian

ARTEZ

Euskararen normalizaziorako plangintzak, aholkularitza eta euskarriak eskaintzen dituen enpresa

AURTEN BAI FUNDAZIOA

Euskalduntzean eta ikasmaterialen ekoizpenean diharduen fundazioa

BAGARE EUSKAL TOKIA

Euskararen aldeko topagunea Gasteizen

BERTSOZALE ELKARTEA

Bertsolarien eta bertsozaleen elkarte

BIGE

Bizkaiko Gurasoen elkarte

EGAN

Euskal Herriaren Adiskideen Elkarteko literatur aldizkaria

EUSKALDUNON EGUNKARIA

Euskarazko egunkaria

EHE

Euskal Herrian Euskaraz. Euskararen defentsarako elkarte

EIZIE

Euskal Itzultzaile, Zuzentzaile eta Interpretarien Elkarte

EKB

Euskal Kultur Batzarrea. Euskararen sustapenerako eta normalizazioarako koordinakundea, 15 elkarte biltzen dituena

ELHUYAR

Euskara zientziaren arloan eta lan munduan sustatzeko elkarte

ELKARLANEAN-ZABALTZEN

Argitaletxea eta banatzailea

EMUN

Enpresetan euskararen normalizazio planak garatzeko erakundea

EREIN

Argitaletxea

EUSENOR

Euskal Herriko entziklopedia orokorrerako elkarte

EUSKAL EDITOREEN ELKARTEA

Euskarazko argitalpenak promozionatzeko elkarte

EUSKAL IDAZLEEN ELKARTEA

Euskaraz idazten duten idazleen elkarte

EUSKAL KONFEDERAZIOA

Iparraldean euskararen normalizazioan lan egiten duten 40 elkarteren bilgunea

EUSKAL KULTUR ERAKUNDEA

Iparraldeko euskal kultur erakundea

EUSKALAN

Euskara lan munduan sustatzeko elkarte

EUSKALTZAINDIA

Euskararen Errege Akademia

EUSKARAZ BIZITZEKO HITZARMENA

Euskara lan munduan sustatzeko akordiora bildutakoen elkarte

EUSKO IKASKUNTZA

Euskal Ikasketen Elkarte

EUSKO IKASTOLA BATZA
15 ikastola biltzen dituen elkarte

GAIAK
Argitaletxea

GEREDIAGA ELKARTEA
Durangaldean euskal kultura sustatzeko erakundea

HIK HASI
Euskal heziketarako aldizkaria

IKA
Ikas eta Ari. Helduen euskalduntze eta alfabetatzerako zentroen el-
karta

IKASTOLEN ELKARTEA
Ikastolen mugimenduak sortutako erakunde soziala

IKERFOLK

IKUSKIN
Telebistako ekoizleak

ILAZKI EUSKALTEGIA
Helduentzako euskaltegia

JAKIN
Kultur gaiei buruzko aldizkaria

KARMEL
Euskal Herriko karmeldarren aldizkaria

KILI KILI
Haurrentzako aldizkaria

LABAYRU IKASTEGIA
Euskaraz alfabetatzeko eta euskalduntzeko ikastegia, literatur eta et-
nografi ikerketarako zentroa, argitaletxea eta liburutegia

MAIZPIDE EUSKALTEGIA
Euskaltegi eta barnetegia

MENDEBALDE
Bizkaiera sustatzeko elkarte

OINARRIAK

Nafarroan euskararen normalizazioan diharduten 15 erakundeetako elkarteak

ORIO PRODUKZIOAK

Zine eta telebistako ekoizleak

SORTZEN

Euskal Eskola Publiko berriaren aldeko mugimendua

TINKO

Euskara Zinema Aretoetara. Euskara zinemaren arloan normalizatzeko erakundea

TOPAGUNEA

Euskara Elkarte eta Herri Aldizkarien Topagunea. Euskara sustatzeko 32 herri erakundeen eta 28 herri aldizkarien elkarteak

TTARTTALO

Argitaletxea

UDAL EUSKALTEGIETAKO LANGILEAK (Gipuzkoa)

EAEko udal euskaltegietako langileen elkarteak

UDAL EUSKALTEGIETAKO LANGILEAK (Bizkaia)

EAEko udal euskaltegietako langileen elkarteak

UEMA

Udalerrri Euskaldunen Mankomunitatea. Euskaraz lan egiten duten udalerrrien elkarteak

UEU

Udako Euskal Unibertsitatea. Euskal Unibertsitatearen sorrera ahalbidetzeko eta bideratzeko erakundea

URRATS EUSKALTEGIA

Euskaltegia

UZEI

Unibertsitate Zerbitzuetarako Euskal Ikastetxea. Euskal terminologia eta lexikografia zentroa

Sortzen

1995eko abenduan, «Egunkaria Sortzen» Elkarteko lagunak urtero bezala bildu ginenean, inork gutxik esperoko zuen hiru urte geroago «Bai Euskarari» kanpainaren tankerakorik eta, are gutxiago, «Euskararen Gizarte Erakunde Kontseilua» bezalako erakunde eraginkorrik errealitate bihur zitezkeenik. Gehiago esango nuke, errealitate bihurtzea lortu duguna, amesterik ere ez geneukan orduan!

Dirulaguntzekiko ezinegona, teknologia berrien aurrean euskarak hartu behar zuen posizioari buruzko kezka, euskalgintzan zegoen ondoezarekiko pertzepziorik eza gizartean, nor bere bidetik aritzea eta elkarlanari ekiteko ezintasunak... Hauexek genituen, besteak beste, Anoetako Xanti-enean erabilitako gaiak.

Egunkaria-ren urteko errepasoa egiterakoan urte eta erdi pasea zen Joseba Arregirekin sinatutako hitzarmenaz eta urtebete Eusko Jaurlaritzako Kultura Saileko ekipo berraren etorreraz. Arestian sortutako itxaropen eta ilusioak ere errealitatean lurrartzen ari ziren.

Zerbait egin beharra zegoen. Zer ordea? Nola atera ezinaren putzutik? Adore handia behar zen berriz ere —beste behin!— euskalgintzako eragileak bildu, egoerari buruzko azterketa egin eta zer egin behar ote zen hausnartzen has-teko. Eta egin egin zen. Miramar I lehendabizi. Miramar II ondoren. Biak 1996ko udaberrian. Hemendik atera ziren Gogoeta, Eragin Soziala eta Plangintza Estrategikoa-ren ildoak eta lantaldeak. Euskararen Unibertsoa egosten hasia zen. Mugimendua martxan zegoen.

«Egunkaria Sortzen»-en merituen artean, eztabaida sortu eta lehendabiziko urratsak emateaz gain, apuntatu beharra dago *Egunkaria*-ren bilgunea gainditzen asmatzea.

Ohartu zen zer bait handiago eta berriago zettorrela. Inorena izango ez zena eta guztion onerako bihurtuko zena. Euskal herritarren gehiengoak, administrazio ezberdinak euskararen aldeko neurriak hartzera eragingo zituenena...

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua. ¶

Iñaki Uri

Egunkaria-ko Kontseilari Ordezkarria

Euskararen Unibertsoa: hiru bereizketa

Lehen bereizketa: Euskararen Unibertsoaren aldeko Mugimendua ez da agortzen Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseiluan. Baieztapen hau ulertzeko kontuan izan behar dugu mugimendu hura «euskararen inguruko diskurtsoa, jokabideak, jarrerak, protagonistak, eta plangintza» berritzeko ahalegina eta espiritua zirela/direla, eta Kontseilua, aldiz, eginkizun horien inguruan eragiteko tresna bikaina —beste zeregin batzuen artean—. Beraz, Euskararen Unibertsoaren aldeko Mugimendua konbentzimentua eta erakarpena erabiltzen duen euskal hizkuntz komunitatetik sortutako hiritar ekintza zen, eta Kontseilua, mugimendu horren baitatik eraikitako euskalgintzaren koordinazio eta eragin tresna. Euskararen Unibertsoaren aldeko mugimenduak bere lana bete zuen eta orain Kontseiluaren txanda da.

Bigarren bereizketa: gauza bat da euskararen unibertsoa kontzeptu modura eta beste bat horren aldeko mugimendua. Euskararen unibertsoaren kontzeptuak euskal hizkuntz komunitatea era aberatsago, irekiago, desberdinago eta askotarikoago batean adierazi eta irudikatu nahi du. Adjektibo horietan datza bere indarra; eta benetan sinesten dut hori. Bere osagaiak bost dira: 1) euskara, hizkuntza modura hartuta; 2) euskalduna, maila desberdine-

tan euskararen jabe den pertsona oro (baieztapen honek eztabaida handia sortu zuen); 3) hizkuntz komunitatea, euskaraz egin, berregin eta sozializatzen den gizartea (hau da Euskararen Unibertsoaren ardatza); 4) euskararen alde-kotasuna, euskaltzaletasuna adierazten duena; 5) euskarazko kultur produkzioa, euskaraz egin, berregin eta sozializatzen den kultur produkzioa. Aurreko guztia da euskararen unibertsoa, eta horren aldeko mugimendua 1997an hainbat euskaldunek abian jarri genuen, euskararen inguruko gaiak eta arazoak era lasai eta eskuzabal bezain irmoan joratzeko.

Hirugarren bereizketa: Euskararen Unibertsoaren aldeko Mugimendua eta Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua ez dira Lizarra-Garaziko Akordioaren emaitza, ez ondorio, ez fruitu, denboran lehenago abiatu, landu, eta gauzatu baitziren. Kontseiluak prestatutako «Bai Euskarari» kanpaina ere ez da Lizarra-Garaziren emaitza, nire ustez, hala ETaren nola buruzagi politiko batzuen iritzi eta adierazpenei aurre eginez. Beste gauza bat da, su etanak eta akordio horrek nabarmen lagundu ziotela kanpainari —zorionez baita Euskal Herri osoari ere—.

Bukatzeko. Guk, maila desberdinetan euskararen jabe garen euskaldun pertsonok, unibertso bat osatzen dugu —gure artean kultura, ideologia, eta jarrera sozio-politiko desberdinak ditugun komunitatea—. Horregatik gara unibertso, eta ez kategoria —alegia, ez Euskal Herrian, Espainian, Frantzian eta Latinoamerikan zabaltzen diren erdal unibertsoen adar—. ♣

Iñaki Zabaleta

Irakaslea eta idazlea

Gizarte erakundeen garrantziaz euskalgintzan

Gero eta gehiago, gizartearen zati handi batek, balio sisteman eta etikan oinarritu beharrean, boterearen efikazian eta estetikan eta diskurtso bakarreko merkatuaren logika darwinistan oinarritzen dihardu, ezina, larritasuna eta angustia sortuz eten barik.

Hori dela eta, izateko nahia bideratzeko, oinarritzak eta ezinbestekoa da gizarte erakundeen eta euren ekimenen behar izana, horiek sustatzen eta zuzpertzten baitute gizarte zibila. Euskarak beti izan du horien premia eta, gaur egun, inoiz baino gehiago, desliluramendua sustraitu ez dadin.

Gizarte erakundeek kontzientzia zuzpertzeko lan bikaina eta ardura hartze eragilea gauzatzen dute, erantzukizuna banatuz. Hori guztiori, jarrera kritiko eta eraikitzailez hornituta, euskararen garapen osoaren lorbidean.

Euskara hizkuntza-uharte izatea, bere normalkuntza prozesua dagoen moduan egonda eta joera globalizatzaileak dituen arriskuak kontuan hartuz, erantzukizuna gizarteratzea eta banatzea ezinbestekoa da. Horra hor, diakroniaren ikasgaiaren iturritik edan ondoren, heldutasuna izan delarik Unibertsuaren ibilbidearen ondorio nagusia, Euskararen Gizarte Erakundearen Kontseiluaren sorreraren funtsa. Azken batean, hizkuntza gertaera soziala denez, konpartitu beharra dago: hartu-eman/eman-hartu.

Izan ere, premiaren premia baino ez bada ere, onartu beharra daukagu zubia dela gizakiok sortu dugun asmatzen iradokitzaile eta metaforikorik oparo eta garrantzitsuena, zubia «et/y/eta/and» egitea da-eta, gorpila laudorioz josia badago ere. Eta, hain zuzen ere zubigintzan jardutea da gizarte erakundearen zeregin garrantzitsuenetakoa, euren dira eta gizartearen kezka jaso eta bideratzeko tresna.

Ildo horri jarraituz, zubigintzarenari, alegia, Euskalgintzak dikotomia bi ditu nagusiki gaingaitzeke: bata, oraindik ere ia-ia hasteke duguna, erdaldunekiko zubigintza eta, bestea, gizarte erakunde eta instituzioen artekoa.

Lehenengo kasuan, «Bai Euskarari» kanpainako Akordio Sozialaren bidez, gauzak ondo badoaz, erantzukizunaren sozializazioa izango da giltzarri. Eta, horretan eragiteko, argi dago, egokiera aproposagoa dutela sinesgarritasuna eta prestigioa duten gizarte eragileek instituzioek baino, eta ez da legitimazio kontua, baizik eta bertatik bertara bizi dituztelako gizartearen kezka eta, horiek jaso eta hausnartu ondoren, herri nahia elkarren artean artikulatzea samurrago gertatzen delako. Azken batean, esparru horrek izaera pribatua duenez, instituzioetatik apartekoa, gizarte eragileen arteko elkarlan bide adostua da eraginkorrena. Batez ere, euskararen helburu nagusia faktore integratzailea izatea delako. Martin Ugaldek esango lukeen moduan: «euskararen lorategiak lore guztiak ditu beharrezko» eta.

Gizarte erakunde eta instituzioen arteko dikotomiaren gainean, esan liteke, Euskal Herriaren zati administratibo bakoitzak bere errealitateari lotutako egoera bizi duela: Iparraldean bertako instituziorik ez dago, Nafarroan agintariak, autogorrotoa dela medio, euskararen etsaiak dira. Horietan ez dago dikotomia arriskurik. Beraz, argi dago lurralde horietan, beharizanen minimoen azpitik dihardugula. Jakina, horrek gizarte erakundeen lana biderkatu eta, zoritxarrez, frankotiratzaile rola jokatzera kondenatzen ditu. EAEn, oster, gizarte erakundeen indar metaketak eta jarrera eraikitzaileak eta giro politikoaren aldaketak eraginda, elkarlanerako oinarrizko hitzarmena sinatu berri da. Bidea argi dago zein den: norabide orokorra adostea, elkarlan bideak jorratzeko.

Amaitze aldera esan behar da, dikotomia nagusi bi horiek gaingitzeak ekarriko duela, politikaren munduak euskararen interesen eta beharizanen arabera jardutea eta ez alderantziz. Bitartean gizarte erakundeek ez dute eroso sentitu behar, hori biziki seinale txarra litzateke eta. Beraz, kontsentimendutik konbentzimendurako bidea da egiteke duguna. ¶

Fernando Muniozguren

Euskara Elkarte eta Herri Aldizkarien Topaguneko Lehendakaria

Kontseiluaren barne bideak

Kohesioaz hitz egiterakoan, hiztegia hartu eta han aurkituko ditugun adierak kontuan harturik, ondorio bat aterako genuke: ez da berez deus ere. Gertatu egingen da, gutti-asko, gorpuzki batean, elementu batzuen artean, gorpuzki den bitartean. Baldintza ere bada, bizi baldintza: beharrezkoa da, elementu horiek gorputza osatuko badute.

Zerk bultzatu ditu elementu horiexek gorputza osatzera? Batetik, izakera berdintasun batek, eta bestetik baldintza edota faktore batzuek, kanpoko zein barnekoek.

Gurean alor hori, gorputz hori, Hizkuntz Komunitatea da. Euskararen Unibertsoa Jardunaldietan kezka nagusi bat azaldu zen: euskararen «normalizazio» bidean, une honetan, hizkuntz komunitateari antzematen zaion gaitzetako bat atomizazioa da. Erreferentzia komun indartsuen eskasia ageri du Hizkuntz Komunitateak, eta bide horretan aurrerapausoak emateko Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua sortzea erabaki da. Hizkuntz Komunitateak dituen gainerako osagaiak bil litzakeen gune zabalago bat ere beharko da.

Gunea litzateke giltzarria eta Kontseilua oraintxe sortutako ekimena. Berak sortu behar du eta landu erreferentzia indartsuaren ideia, kohesionatze aldi honetan. Kontseiluaren funtzioak zehaztean berriz, hiru ildo nagusi aipatu genituen. Gogoeta, Plan estrategikoa eta Eragin Soziala.

Hiru lan ildo horiek ikusteko era asko izan litezke, baino ados egon beharko genuke hirurak estu loturik daudela esatean. Hiruren artean etengabe sortzen dira lokarriak, hirurak baitira Kontseiluak ehundu behar duen oihalaren hari. Ez daitezke lan ildo bereiz eta mugatu gisa uler: plangintza egitean gogoeta aunitz egin beharra dago, eta aldi berean eragin soziala lortu.

Eragin sozialak erreferentzi gune kultural erakargarri baten premia du, eta gune hori eratzean hausnarketa de-

rrigorrezkoa da, nola eragin sozialaren nolakotasunaren zehaztean, hala gune horrek plangintzan jokatu beharreko rola argitzean ere. Oker handia litzateke zein bere aldeetik ikusi eta lantzea. Hirurak lan beraren alderdi desberdinak direla ikustea garrantzi handikoa da bakoitzaren planteamendu eta urratsak aurreikustean. Hirurak uztartu behar ditu Kontseiluak.

Egun Kontseilukide diren 57 euskararen gizarte erakundeak hiru lan ildo horietan inplikatzeko diren eraren norainokoak emanen digu gure barne kohesioaren tenperatura. Atomizazio egoera batetik atera eta kohesio klabearen funtzionatzea ez da hain erraza ere, baina bide horretan egindako ahalegin guztiak, eta beharko da zerbait, denbora irabazia izanen dira.

Badirudi, lehen une batean, orain gaizki edo eskas harilkatua dagoen komunikazioa ireki eta sendotzea izan daitekeela derrigorrezko urratsa. Komunikazioan ahalegin handia egin beharko dugu denok, bai Kontseiluaren kudeaketan ari garenon aldetik, bai bazkide garen elkartetatik ere. Izan ere, bai baitakigu hizkuntzaren alorrean ari garen askok, komunikazioak zein erraztasun gutti aurkitzen duen egun, teoriar bitartekoak hobetzen diren arren. Informazio itomena bizi du gaur gizarteak, eta komunikazioaren zentzua galduxe duela dirudi. Honexen beharra berriz, inoiz baino larriago aldarrikatzen du. Komunikazio sendoa da ezinbesteko urratsa kohesionatze bidean, nora bide bikoitzeko komunikazioa, hartu/eman beharrekoa.

Kontseiluaren lan alorrak berriz, halabeharrez bere mugak izanen ditu, batetik bere izakerak ematen dizkionak eta bestetik kanpotik ezartzen zaizkionak. Hau esanda, komenigarria litzateke gogoratzea Kontseilua eratzean oso kontuan hartu genuen kontzeptu binomio bat: «egin/eragin». Kontseiluak baditu bere eginbeharrak, baina ez dezakegu bistatik gal Kontseiluak eragin ditzakeen edota bere eraginez sor daitezkeen ekimen eta lan ildo berriak. Hona hemen Kontseiluaren egiturak izan ditzakeen mugak gainditzeko bidea.

Elkarteon artean, zorionez, denetik dugu. Oso-oso izaera eta lan alor desberdinetako jendea eta elkarteak ari

gara elkarrekin Kontseiluan. Ugaritasun horretzek eskatzen digu, hain zuzen ere, hausnarketa egitea, denon artean Hizkuntz Komunitatearen indarrak bertara erakarriko dituen gune trinkoak nolakoa behar duen marraztean. Honetarako elkar ezagutu behar dugu lehen-lehenik. Informazio bide arin eta egokiak paratu beharko ditugu, eta ditugunak hobeki erabili. Gure hizkuntzaren adieraren araberak, informazio bidezko elkar ezagutze horri atxikirik, elkar aintzat hartzea dator.

Elkarte guztiok lanean ari gara euskararen alorrean, eta lan hori aintzat hartuta egin behar dugu aurrera. Ez gara berritik hasi, ez gara atzo jaioak. Ditugun helburu eta kezka diferenteen inguruan solastu behar dugu, osagarritasun eta elkarlanerako alor eta guneak zabaldu. Jarrera integratzaile argiak erakutsi behar ditugu prozesuan, Unibertsitate baten guneak integratzaile behar baitu ezinbestean. Honek zailtasun anitz ekarriko dizkigu noski, baina zailtasun horietan aberastuko eta sendotuko gaituzte.

Malgutasunak lagunduko gaitu, ezerk laguntzekotan, bide horretan. Malgutasun handiz jokatu beharko dugu desartikulatua dugun hizkuntz komunitatea artikulatzean; izan ere, orain arte ezagutu ez dugun garai eta alorrean sartuko baikara, eta maiz aurreiritziekin kale egingen digute. Esperientzia aberasgarria da zama ez denean.

Aro berrirako egitasmo bateratua adostu beharko genuke guztion artean, beti ere gune trinkoa sendotzeari begira. Aro berrian eraberritua eta itxuraldatua behar dugu Hizkuntz Komunitatea. Kultur Proiektua landu beharra dugu denon artean, hizkuntz komunitateak behar duen erreferentzialtasuna bereganatuko duen Kultur Proiektua. Horrexek sortuko ditu baldintza egokiak hizkuntz komunitatea osatzen dugun osagai guztion artean kohesioa gerta dadin. ♪

Asis Arbide

Kontseiluko Gogoeta Taldeko burua

agiriak

AURKEZPEN TXOSTENA

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua euskarak garapen osoa izatea helburu duten euskararen gizarte erakundeen bilgunea da. Une honetan 57 elkartek osatzen dute Kontseilua, euskararen gizarte mugimenduan diharduten ia guztiak. Euskararen normalizazioak behar-beharrezko dituen aniztasuna eta batasuna dira Kontseiluaren indarrak. Jatorri, iritzi eta lan-eremu desberdinetako erakundeek islatzen dute euskalgintzaren eta Kontseiluaren pluraltasuna; halaber, batera aritzeko urrats historikoa egin dute Kontseiluan elkartzean, euskal gizarte anitz eta osoari ekarpen garrantzitsuak egiteko.

1995. urtean, Egunkaria Sortzen elkarteak egindako bileran, bilatu behar dira mugimendu honen erroak. Euskararen egoeraz kezkatutik, euskalgintzako hainbat pertsonak foro berriak sortu beharra aipatu zuten orduan, iritziak elkarri azaldu eta gogoeta egiteko topaguneak atontzeko. Hainbat bilera eta mintegi egin ziren 1996an zehar, ordura arte egindako diagnostikoa berretsi zutenak: euskalgintzaren indarrak kohesionatzeaz eta euskararen normalizazioan jauzi kualitatiboa eragiteaz erabateko adostasuna azaldu zen. Prozesu honen haritik, 1997. urteko martxoan «Euskararen Unibertsoa» Jardunaldiak egin ziren Donostian; euskalgintzara eta euskal gizarte osora luzatutako deiari 400 lagun inguruk erantzun zioten eta bi egunez euskararen inguruko eztabaida mamitsuak egin ziren. Hain zuzen ere, bertatik jaso zuen Batzorde Eratzaile batek Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua sortzeko agindua. Urte bereko abenduaren 6an Durangon burutu zen Sortze Batzarra helburu horrekin.

Gizarte erakundeak, Kontseiluaren indarra

Guztira une honetan 57 elkarte dira Kontseiluko kideak, horietako zenbait talde askoren bilgune ere badirenak. Kontseiluko kide izateko prozesua irekia da; euskararen garapen osoaren alde diharduen edozein elkarte autonomok har dezake parte bilgune honetan, Batzar Nagusiaren urteroko bileran eskabidea aztertu eta ontzat eman ondoren.

Kontseiluko kideek, neurri handian, euskararen gizarte mugimendua osatzen dute. Osaera, eragimen eta antolaketa anitzekoak dira; kultur elkarte izaera dute gehienek, baina badira federazioak, fundazioak, elkarte profesionalak, kooperatibak edota enpresak ere.

Anitz sektoretan dihardute elkarteok: irakaskuntzan, komunikazioan, lan-munduan, ikus-entzunezko zerbitzuetan, aisialdian, eta abarrear. 6.000 langile inguru dituzte guztira eta 200.000 bazkide baino gehiago ordezkatzan dituzte. Bistakoa da erakundeon indar soziala: ehunka mila herritarrekiko eragin zuzena baitute. Bestalde, sektore ekonomiko garrantzitsua ere bada euskararen gizarte mugimendu hau, urtero-urtero 50.000 milioi pezetako (2.000 milioi liberako) diru-mugimendua eragiten baitu.

Kontseiluaren eginkizuna

Kontseiluak euskarak garapen osoa izan dezan lan egingo du; beraz, euskararen normalizazio-prozesua areagotzea da Kontseiluaren eginkizun nagusia. Horregatik, barne- eta kanpo-indarrak euskararen aldeko prozesu zabalean inplikaraziz lan egingo du.

Euskaingintzaren muina ere bada Kontseilua, neurri handi batean; bere indarrak artikulatzea eta euskararen gizarte mugimendua kohesionatzea lehentasunak dira Kontseiluarentzat. Bere baitako batasunetik zabalduko dio euskal gizarteari normalizatorako beharrezkoa den elkarlan-dinamika.

Lankidetzaren dinamika berria sustatzen du Kontseiluak euskararen egoeran jauzi kualitatiboa eragiteko. Horren haritik, euskal gizartearen eragile nagusiak euskararen normalizazioaren alde bultzatu ditu, 1998ko abenduaren 23an Iruñean sinatu zen Bai Euskarari Akordioan bilduz. Lehen sinaketa horren bitartez, euskararen garapenerako dinamika zabala abiarazi zuen Kontseiluak eta azaldutako konpromisoari jarraiki, gizarteko eragile guztiei zabaldu zaie bidea. Akordio politikoak ere sustatu ditu Kontseiluak eta, horrela, 1998ko abenduaren 21ean Euskararen Normalizatorako Konpromiso Politikoa izenekora bildu ziren Euskal Herri osoko hamar alderdi politiko.

Elkarlan-bide honek abiarazi duen biltzetik gizarteak berak adostu eta bere egingo duen Euskararen Plan Estrategikorako urratsak egiten dihardu Kontseiluak. Prozesu honen arrakasta gizartearen protagonismoan datza: normalizazioari zuzendutako neurriak ezarriko dituzten eragileek Planaren atonketan eta

ondorengo urratsetan aktiboki esku hartzeko aukera izan dute hasieratik beretik. Horrelako prozesuak sustatzen dituzten instituzioekin ere lankidetzaren dinamika bilatuko du Kontseiluak. Eusko Jaurlaritzaren Euskara Biziberritzeko Plan Nagusia, Nafarroako Gobernuak euskara sustatzeko egitasmoak zein Iparraldean onarpen zabala bildu duen Antolakuntza Eskemaren hizkuntz atala bideratzeko ahaleginak egingo ditu Kontseiluak.

Kontseilua gaur

1998ko azken hiru hilabetekoan «XXI. mendeko akordioa: Bai Euskarari kanpaina» arrakastatsua burutu du Kontseiluak. Euskal gizarteari luzatutako dei zabalera milaka pertsona, erakunde, enpresa eta elkarte bildu dira, euskarak irauteko behar duen konpromisoaren garrantzia azpimarratuz. Kanpainaren ekitaldirik entzutetsuena abenduaren 26an burutu zen Euskal Herriko bost estadio nagusietan: aldi berean egindako ekitaldian 120.000 pertsona inguruk hartu zuten parte eta 400.000 lagunek egin zuten bat EITBren emanaldiekin. Kanpainaren tesuinguruan burutu dira, halaber, arestian aipatu diren bi konpromiso-hartze garrantzitsuenak: Bai Euskarari Akordioa, zeinera gizarteko 22 eragile nagusiak elkartu diren, eta Euskararen normalizaziorako konpromiso politikoa, Euskal Herriko 10 alderdi politikok berretsia.

Bai Euskarari Akordioa sinatu duten erakundeek bultzaturik, Plan Estrategikoa abian jarri du jadanik Kontseiluak. Euskararen egoera sektorez sektore eta lurraldez lurralde aztertzen du planak, neurri normalizatzaileak proposatzen eta eragile sozialekin batera erabakitzeko.

Kontseiluaren aginte-organo gorena Batzar Nagusia da, urtean behin elkartu eta jarduera-lerroak finkatzen dituena. Kontseiluko kide bakoitzari dagokion boto-kopurua ponderazio-sistemaz ezarria da; lurraldetasuna, langile-kopurua, dimentsio ekonomikoa eta bazkide-kopurua kontuan hartuz finkatzen da ordezkapen-maila. Kontseiluaren Zuzendaritzak ordezkatzeko du Batzar Nagusia eguneroko zeregin eta beharretarako. 11 erakundek osatzen dute Zuzendaritza, talde handi eta txikien ordezkari gisa hautaturikoak; urtero berritzen da Zuzendaritzaren herena, talde guztien parte hartzea segurtatuz honela.

Idazkaritza Nagusia Xabier Mendiguren Bereziartuk zuzentzen duen lan-taldea da, kudeatzaileak, plangintzaburuak, komunikazioburuak eta idazkariak osatua. Kontseiluaren egoitza Andoainen dago, Martin Ugalde Kultur Parkean.

agiriak

AURKEZPEN TXOSTENA

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua

Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua euskarak garapen osoa izatea helburu duten euskararen gizarte erakundeen bilgunea da. Une honetan 57 elkarte osatzen dute Kontseilua, euskararen gizarte mugimenduan diharduten ia guztiak. Euskararen normalizazioak behar-beharrezko dituen aniztasuna eta batasuna dira Kontseiluaren indarrak. Jatorri, iritzi eta lan-eremu desberdinetako erakundeek islatzen dute euskalgintzaren eta Kontseiluaren pluraltasuna; halaber, batera aritzeko urrats historikoa egin dute Kontseiluan elkartzean, euskal gizarte anitz eta osoari ekarpen garrantzitsuak egiteko.

1995. urtean, Egunkaria Sortzen elkarteak egindako bileran, bilatu behar dira mugimendu honen erroak. Euskararen egoeraz kezkatutik, euskalgintzako hainbat pertsonak foro berriak sortu beharra aipatu zuten orduan, iritziak elkarri azaldu eta gogoeta egiteko topaguneak atontzeko. Hainbat bilera eta mintegi egin ziren 1996an zehar, ordura arte egindako diagnostikoa berretsi zutenak: euskalgintzaren indarrak kohesionatzeaz eta euskararen normalizazioan jauzi kualitatiboa eragiteaz erabateko adostasuna azaldu zen. Prozesu honen haritik, 1997. urteko martxoan «Euskararen Unibertsoa» Jardunaldiak egin ziren Donostian; euskalgintzara eta euskal gizarte osora luzatutako deiari 400 lagun inguruk erantzun zioten eta bi egunez euskararen inguruko eztabaida mamitsuak egin ziren. Hain zuzen ere, bertatik jaso zuen Batzorde Eratzaile batek Euskararen Gizarte Erakundeen Kontseilua sortzeko agindua. Urte bereko abenduaren 6an Durangon burutu zen Sortze Batzarra helburu horrekin.

Gizarte erakundeak, Kontseiluaren indarra

Guztira une honetan 57 elkarte dira Kontseiluko kideak, horietako zenbait talde askoren bilgune ere badirenak. Kontseiluko kide izateko prozesua irekia da; euskararen garapen osoaren alde diharduen edozein elkarte autonomok har dezake parte bilgune honetan, Batzar Nagusiaren urteroko bileran eskabidea aztertu eta ontzat eman ondoren.

Kontseiluko kideek, neurri handian, euskararen gizarte mugimendua osatzen dute. Osaera, eragimen eta antolaketa anitzekoak dira; kultur elkarte izaera dute gehienek, baina badira federazioak, fundazioak, elkarte profesionalak, kooperatibak edota enpresak ere.

Anitz sektoretan dihardute elkarteok: irakaskuntzan, komunikazioan, lan-munduan, ikus-entzunezko zerbitzuetan, aisialdian, eta abarrear. 6.000 langile inguru dituzte guztira eta 200.000 bazkide baino gehiago ordezkatzan dituzte. Bistakoa da erakundeon indar soziala: ehunka mila herritarrekiko eragin zuzena baitute. Bestalde, sektore ekonomiko garrantzitsua ere bada euskararen gizarte mugimendu hau, urtero-urtero 50.000 milioi pezetako (2.000 milioi liberako) diru-mugimendua eragiten baitu.

Kontseiluaren eginkizuna

Kontseiluak euskarak garapen osoa izan dezan lan egingo du; beraz, euskararen normalizazio-prozesua areagotzea da Kontseiluaren eginkizun nagusia. Horregatik, barne- eta kanpo-indarrak euskararen aldeko prozesu zabalean inplikaraziz lan egingo du.

Euskaingintzaren muina ere bada Kontseilua, neurri handi batean; bere indarrak artikulatzea eta euskararen gizarte mugimendua kohesionatzea lehentasunak dira Kontseiluarentzat. Bere baitako batasunetik zabalduko dio euskal gizarteari normalizaziorako beharrezkoa den elkarlan-dinamika.

Lankidetzaren dinamika berria sustatzen du Kontseiluak euskararen egoeran jauzi kualitatiboa eragiteko. Horren haritik, euskal gizartearen eragile nagusiak euskararen normalizazioaren alde bultzatu ditu, 1998ko abenduaren 23an Iruñean sinatu zen Bai Euskarari Akordioan bilduz. Lehen sinaketa horren bitartez, euskararen garapenerako dinamika zabala abiarazi zuen Kontseiluak eta azaldutako konpromisoari jarraiki, gizarteko eragile guztiei zabaldu zaie bidea. Akordio politikoak ere sustatu ditu Kontseiluak eta, horrela, 1998ko abenduaren 21ean Euskararen Normalizaziorako Konpromiso Politikoa izenekora bildu ziren Euskal Herri osoko hamar alderdi politiko.

Elkarlan-bide honek abiarazi duen biltzetik gizarteak berak adostu eta bere egingo duen Euskararen Plan Estrategikorako urratsak egiten dihardu Kontseiluak. Prozesu honen arrakasta gizartearen protagonismoan datza: normalizazioari zuzendutako neurriak ezarriko dituzten eragileek Planaren atonketan eta

ondorengo urratsetan aktiboki esku hartzeko aukera izan dute hasieratik beretik. Horrelako prozesuak sustatzen dituzten instituzioekin ere lankidetzaren dinamika bilatuko du Kontseiluak. Eusko Jaurlaritzaren Euskara Biziberritzeko Plan Nagusia, Nafarroako Gobernuak euskara sustatzeko egitasmoak zein Iparraldean onarpen zabala bildu duen Antolakuntza Eskemaren hizkuntz atala bideratzeko ahaleginak egingo ditu Kontseiluak.

Kontseilua gaur

1998ko azken hiru hilabetekoan «XXI. mendeko akordioa: Bai Euskarari kanpaina» arrakastatsua burutu du Kontseiluak. Euskal gizarteari luzatutako dei zabalera milaka pertsona, erakunde, enpresa eta elkarte bildu dira, euskarak irauteko behar duen konpromisoaren garrantzia azpimarratuz. Kanpainaren ekitaldirik entzutetsuena abenduaren 26an burutu zen Euskal Herriko bost estadio nagusietan: aldi berean egindako ekitaldian 120.000 pertsona inguruk hartu zuten parte eta 400.000 lagunek egin zuten bat EITBren emanaldiekin. Kanpainaren tesuinguruan burutu dira, halaber, arestian aipatu diren bi konpromiso-hartze garrantzitsuenak: Bai Euskarari Akordioa, zeinera gizarteko 22 eragile nagusiak elkartu diren, eta Euskararen normalizaziorako konpromiso politikoa, Euskal Herriko 10 alderdi politikok berretsia.

Bai Euskarari Akordioa sinatu duten erakundeek bultzaturik, Plan Estrategikoa abian jarri du jadanik Kontseiluak. Euskararen egoera sektorez sektore eta lurraldez lurralde aztertzen du planak, neurri normalizatzaileak proposatzen eta eragile sozialekin batera erabakitzeko.

Kontseiluaren aginte-organo gorena Batzar Nagusia da, urtean behin elkartu eta jarduera-lerroak finkatzen dituena. Kontseiluko kide bakoitzari dagokion boto-kopurua ponderazio-sistemaz ezarria da; lurraldetasuna, langile-kopurua, dimentsio ekonomikoa eta bazkide-kopurua kontuan hartuz finkatzen da ordezkapen-maila. Kontseiluaren Zuzendaritzak ordezkatzeko du Batzar Nagusia eguneroko zeregin eta beharretarako. 11 erakundek osatzen dute Zuzendaritza, talde handi eta txikien ordezkari gisa hautaturikoak; urtero berritzen da Zuzendaritzaren herena, talde guztien parte hartzea segurtatuz honela.

Idazkaritza Nagusia Xabier Mendiguren Bereziartuk zuzentzen duen lan-taldea da, kudeatzaileak, plangintzaburuak, komunikazioburuak eta idazkariak osatua. Kontseiluaren egoitza Andoainen dago, Martin Ugalde Kultur Parkean.